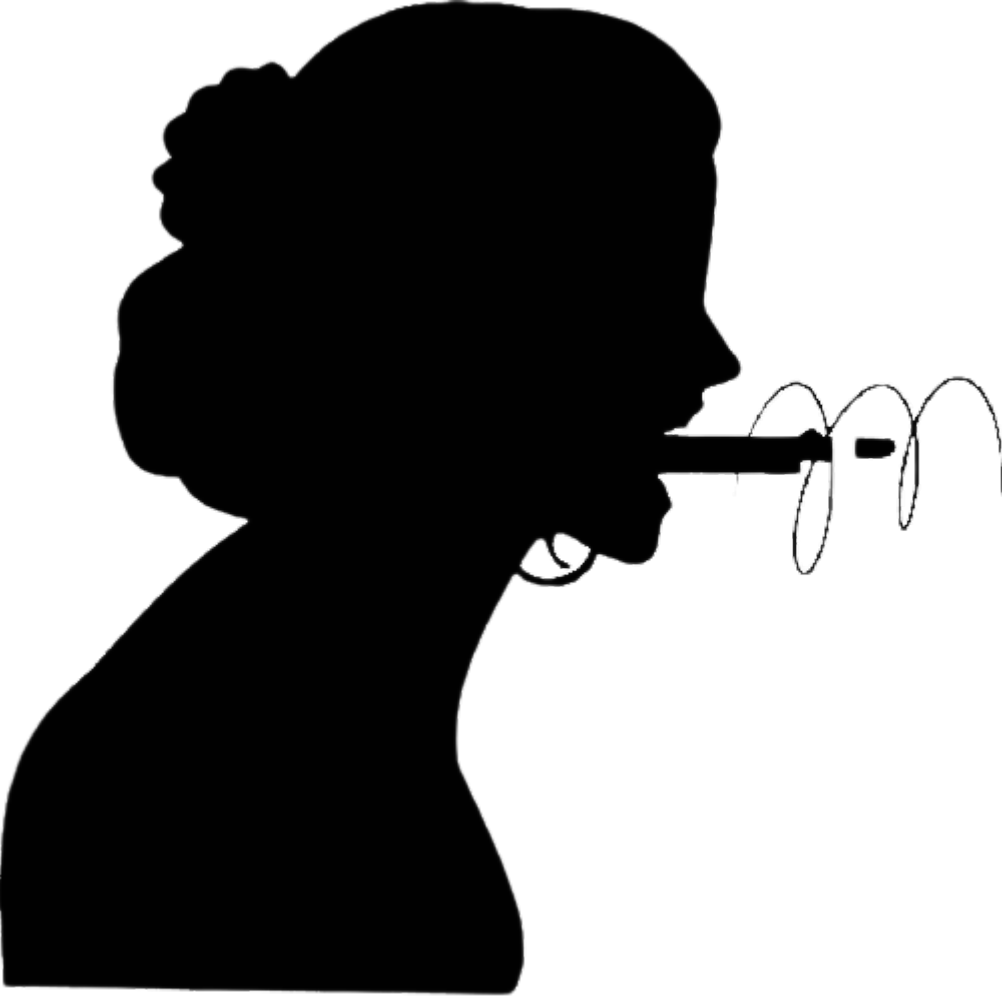

Terbiyesiz!

Bugün size ölümden, yaşamdan topraktan ve katil olmaktan bahsetmeyeceğim. Terk Etmemiz gereken yerleride söylemeyeceğim. Bugün özgürüm ve sizde bunu okurken eğer özgür değilseniz beni bulup küfür etmek belki bıçaklamak isteyeceksiniz. Hoş, öyle şeyler yapacak olanların okuyacağını düşünmüyorum ama neden olmasın? olabilir. Öncelikle bunu neden ve nasıl göze aldığımı size ve kendime tekrar tekrar anlatmak istiyorum. Bu rahatlık, terbiyesiz olmanın ve bu konu hakkında hiç düşünmemenin rahatlığı.

Nasıl, tezat oldu değil mi?

Karışıyor mu kafalarımız?

O zaman tam yerinde ve zamanındayız.

Öncelikle küfürlü ve “terbiyesizce” yazılar yazdığım içim yüksek oranda bana

söveceksiniz. Ne güzel, nur topu gibi bir tezatımız daha oldu.

Ayrıca bundan sonraki yazılarda iki çeşit terbiyesizlikten bahsedeceğim, umarım doğru anlarsınız.

Bağlam buradaki en önemli şeydir. Mesela babana küfür etmek, orospu çocuğu senin ben ananı sikiyim demek babana. Ne kadar rahatsız edici bir şey. Fakat bağlam değiştikçe hayatımızda değişiyor.

Tabiki size küfürü övmüyorum, terbiyesizliği övüyorum.

Burada bizim için terbiyesizliğin ne olduğunu önemli değil. Gerçekten değil. Genel toplum ahlâk kurallarında terbiyesizlik nedir bunu anlamamız gerek. İnsanlar kime ve hangi durumda terbiyesiz diye bağrınırlar ahmakça? bunu idrak etmemiz gerek.

İyi, kötü ve nötr vardır. Yapılan herhangi bir eylemin geniş açıdan bakıldığında başka hiç bir kategorisi yoktur. Örnek vermek gerekirse su içmek nötrdür veya birilerini dolandırmak kötüdür. Terbiyesizlik sadece insanların kaçtığı ve öznel şeylerdir.

Burada parantez girmem gerek.

Öznellik gerçekten var mı?

Gerçekten özgür ve hür irademizle düşünebiliyor muyuz?

En çok emin olduğun fikri düşün, en doğru olduğunu düşündüğün fikri. Bunun tam zıttını düşünen insanlar var. Bunun sebebi sende bir şeylerden etkilendin o da. Bu durumda özgür irade yoktur/çok azdır. Etkilenmeden yaşamak çok zor ve sıkıntılı.

Kapatalım şu garip ve saçma parantezi artık.

Terbiyesizlik bence seri kodu silinmiş bir nato mühimmatıdır, kalem gibi.

Çok küfür eden birisini o küfürlerin gerçek sonuçları ile baş başa bıraktığınızda terbiyesiz siz olursunuz. Bu yüzden terbiyesizliği övüyorum. İnsanlar için terbiyeli olmak, enayi ve kullanılabilecek birisi olmak demektir.

Kimse enayi olmak istemez ama kötü olan herkes yanında bir enayi olsun ister. Bu demektir ki “terbiyesiz” birisini aslında herkes ister.

Bir durumun “terbiyesizce” olduğunu kabullenmek kendinin “terbiyeli” olduğuna eşdeğerdir. Bu demek oluyor ki, yargılarımızın temelinde kendimizi düşünüyoruz.

Her şey zıttıyla bilinmez mi? karanlık var çünkü aydınlık var, iyi var çünkü kötü var...

Üstüme vazife farkındayım, hatta eminim kâinatın ve varoluşun o asla var olmayan sırrını size söyleyeceğime eminsiniz. Ancak farklı bir yazıda onu vereceğim.

Terbiyesizliği anlamak için insanı anlamamız gerekmektedir.

Üstüme vazife olduğunu fark ettiğim konu ise iyi insan nedir? bu konuyu size “bence” kelimelerini kullanmadan anlatacağım.

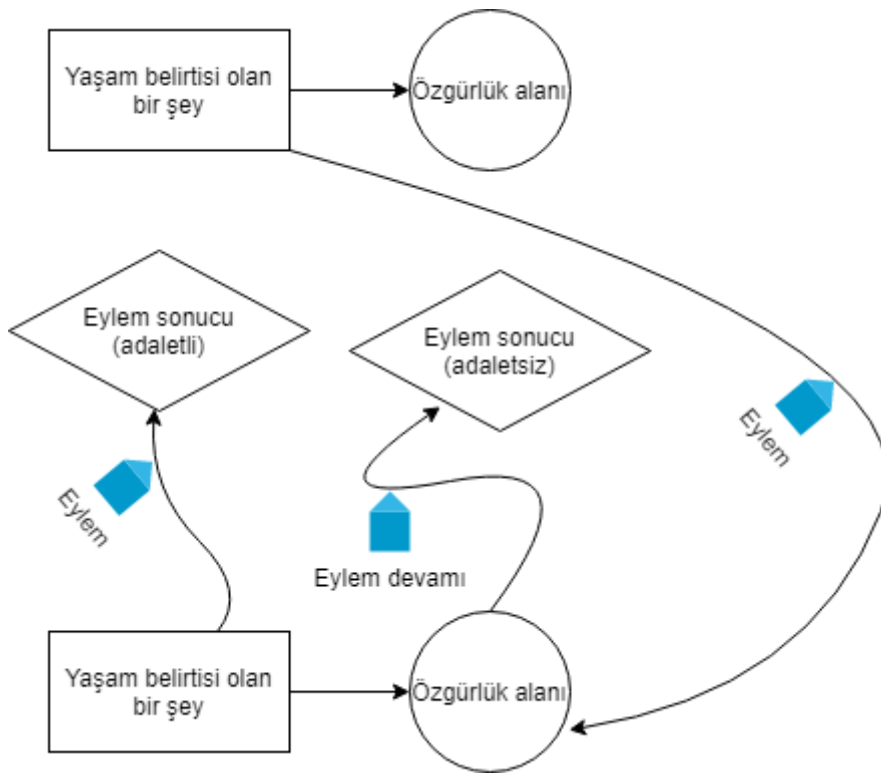
İyi insan adaletli olan insandır. Adaleti sadece farkında olması bile %50 iyi yapar insanı.

Adalet nedir? hangi dinin, hangi milletin, hangi vicdanın adaleti doğrudur?

Sanırım “bence” dememe gerek yok. Ama yinede şöyle tüm söylemedeklerim için söylüyim.

bence bence bence bence bence bence bence bence bence bence bence bence

Adaletin tek kuralı vardır, hadi size bunu resimli anlatayım. Anlatayım Ki daha sıkıcı bir hâl alsın her şey.

Yukarıdaki fotoğraftan anlaşıldığı gibi, üstüme vazife olan(!) her şeyde fazlasıyla boş konuşmayı seven bir ölümlüyüm.

Analiz edelim ilgili fotoğrafı;

Bir yaşam belirtisi(insan, hayvan vs) bir eylem yaptığında ve bu eylemi başka bir yaşam belirtisinin özgürlük alanından geçiyorsa bu adaletsizliktir. (fotoğrafta özgür alanınınından geçen eylemde izin etkenini unutmuşum. Bu yüzden sanki hiç yokmuş gibi davranacağım.Evet ufak bağnazlıkların adamıyım doğru.)

“Terbiyesizlik yapma ya”

“Terbiyesiz adam!”

“Ayıptır ya”

Azıcık azıcık bir uyku

Gelecek güneşlere taşıyordu onları

Yaşamak var olmaktır bunu biliyorlardı

Karanlık gereksinimlerinden doğuyordu aydınlık

Birkaç kişiydi onlar

Birden çoğaldılar

Bütün zamanlarda böyledir bu.

- Yaşatmak – Paul Eluard

Revision #2

Created 4 Eylül 2023 11:39:54 by Kelimeadam

Updated 4 Eylül 2023 11:44:42 by Kelimeadam